CÎT ȘI CUM SE MUNCEȘTE ÎN SECȚIILE DE PERFORMANȚĂ ?

Secția pe ramură de sport reprezintă unitatea de bază, atelierul performanței. Aici se hotărăște în ultimă instanță soarta producției sportive. Îndeplinirea întrutotul a obiectivelor planurilor de dezvoltare a sportului de calitate, fie că e vorba de cele întocmite la nivelul mișcării sportive, sau de cele ale consiliilor județene, cluburilor sau asociațiilor depinde, la urma urmei, de calitatea activității din secții. Numărul și valoarea sportivilor aflați în pregătire pe diferite trepte de vîrstă, calificarea, competența și exigența antrenorilor, calitatea planificării și desfășurării procesului instructiv-educativ la nivelul exigențelor mondiale, controlul și sprijinul permanent din partea forurilor de răspundere (asociație, club, federație etc.) — iată doar cîteva din principalele cerințe menite să asigure o producție permanentă și sigură de sportivi de mare valoare, capabili să reprezinte cu cinste culorile asociației, clubului și țării.

Redactorii noștri și-au propus să înfățișeze în această pagină cîteva aspecte ale modului în care se muncește în unele secții.

UNA-N SCRIPTE, ALTA-N SALĂ

Farul Constanța, o prezență relativ recentă pe planșele de scrimă, a început să se afirme în competițiile interne. În timp ce echipa de spadă, promovată anul trecut în divizia secundă, a și reușit la actuala ediție să urce pe podiumul primei divizii naționale (locul 3), formația floretistelor și-a cîștigat și ea dreptul de a concura în 1977 în Divizia A. Iar printre scrimerii secției tomitane se numără șase componenți ai loturilor olimpice și de tineret ale României : floretistele **Marcela Moldovan, Elena Pricop-Buhaiev, Viorica Țurcan** și spadasinii **L. Angelescu, I. Dima** și **M. Rotaru.**

„Pe lingă cele două echipe, de floretă fete și de spadă — de prima ocupîndu-mă eu, de cealaltă colegul Horia Gheorghe — ne spune antrenorul principal Mihai Echimenco, **— mai avem în cadrul secției o echipă de floretiști juniori (în campionatul de calificare) și două grupe de copii (începători). În total 45 de sportivi, iar noi sintem doi. Se simte nevoia unui al treilea antrenor specializat, care să se ocupe de floretiști“,** ne spune interlocutorul nostru. **„Programul este eșalonat astfel : dimineața, de la 8,30, copiii, după-amiază apoi, între orele 16—18 spada și, în continuare, pînă la ora 20, floreta fete. Săptămînal, scrimerii noștri participă la 7 antrenamente, echivalind 18 ore de pregătire. În săptămîna premergătoare ultimei etape divizionare am pus accent pe pregătirea tactică. Avem probleme cînd selecționabilii sînt chemați la loturile raprezentative, cei rămași fiind lipsiți de parteneri corespunzători. În afară de asta, am constatat că floretistele se întorc de la lot fără poftă de lucru, plictisite de monotonia programului de pregătire, chiar cu deficiențe tehnice, ca de pildă atacul prea scurt, nesiguranță în paradă, obligîndu-mă să lucrez apoi în special în aceste direcții. Am observat o creștere sensibilă în urma selecționării doar la spadasinul Angelescu“.**

Recent, chiar în zilele premergătoare ultimei etape divizionare, la care s-a referit și antrenorul Echimenco, antrenorul federal **Tănase Mureșan** a fost în control la secția de scrimă a clubului Farul. Iată-i consemnate concluziile : **„Un program este comunicat conducerii clubului și altul e la sală. Diminețile, de pildă, la antrenamentele cu copiii era prezent numai Horia Gheorghe, iar pregătirile echipei feminine de floretă, deși anunțate că se desfășoară sub conducerea antrenorului Echimenco între orele 17 și 20, n-au început decît la ora 18. De la antrenamentul de marți a lipsit Elena Pricop, de la cel de miercuri Viorica Țurcan, iar Aniuta Smarandache nici nu era în Constanța, căci locuiește la București, unde zice-se, se pregătește (unde, cu cine ?), intilnindu-se cu coechipierele doar la competiții, cum a și fost la etapa diviziei, din 23—24 octombrie. Trebuie să amintesc că trăgătorii care reprezintă acum clubul Farul sînt, cu excepția Elenei Pricop, aduși din alte centre recunoscute pentru creșterea tineretului, ca de pildă Craiova, Satu Mare, București. Și că nici nu se întrevede preocuparea pentru viitor, echipa floretiștilor (majoritate juniori) încheind turneul final al campionatului de calificare fără nici o victorie. Antrenorul Echimenco a primit sarcină din partea conducerii clubului ca pînă la 1 noiembrie să-și alcătuiască și grupe de copii. Deci, n-a avut pînă acum. Trăgătoarele de la Farul vin la loturile reprezentative cu mari carențe în pregătirea fizică, întrucît la club nici nu au asemenea obiective, iar normele de control nu intră în obișnuința antrenorului Echimenco. Cît despre intensitatea și continuitatea pregătirii, să dau un singur exemplu : antrenorul Echimenco a indus în eroare clubul, afirmînd că sportivii pot avea o pauză de 10—14 zile în pregătire după concursuri, aceasta fiind, chipurile, recomandată de... federație !“**

Evident, între cele declarate de antrenorul Mihai Echimenco și cele constatate de antrenorul federal Tănase Mureșan este o mare diferență. Ceea ce arată clar că între exigențele federației de scrimă — normale, avînd în vedere necesitatea stringentă a îmbunătățirii procesului de pregătire la toate eșaloanele, tehnicienii fiind primii datori să răspundă concret — și optica antrenorului principal de la Farul, puține sînt punctele de tangență. Chiar dacă la această oră secția de scrimă a clubului constănțean și-a îndeplinit obiectivele de performanță pe plan intern pentru acest an, chiar dacă în scripte antrenorul Echimenco are „acoperire” pe planul normei, odată intrat pe orbita marii performanțe Farul are obligația să-și asigure schimbul de mîine, să contribuie efectiv la creșterea tinerelor talente, la promovarea lor în loturile reprezentative.

Paul SLĂVESCU

Printre boxerii de la clubul Steaua

„SECRETELE“ SALTULUI VALORIC

Cu doi ani în urmă am fost surprinși de comportarea sub așteptări a reprezentanților clubului Steaua la finalele campionatelor individuale de box. Anul trecut, însă, patru dintre pugiliștii militari au cucerit titlurile de campioni, iar cei care au suferit înfrîngeri s-au dovedit adversari redutabili chiar și pentru cei mai valoroși boxeri ai țării.

— Cum explicați acest salt în comportarea elevilor dv., de la un an la altul ? l-am întrebat pe antrenorul principal al secției, **Ion Chiriac.**

— Experiența usturătoare a anului 1974 ne-a folosit. Trebuie să vă spun, însă, că în anul respectiv atmosfera în secție nu se situa la nivelul dorit. Cîteva elemente, care azi nu mai activează sub culorile noastre, manifestau indisciplină la antrenamente și în viața sportivă, influențîndu-i și pe ceilalți. Eșecul de la campionatele individuale a constituit un subiect de analiză temeinică și a fost un foarte bun exemplu pentru componenții secției noastre, ca și pentru noi, antrenorii. Așa se face că în anul următor băieții au fost mult mai receptivi la indicațiile noastre privind volumul crescut de muncă și necesitatea unei vieți adecvate sportului de performanță. Anul acesta nu facem altceva decît să repetăm, aproape aidoma, planul de pregătire îndeplinit anul trecut.

— Mai concret. . .

— Numărul antrenamentelor într-un ciclu săptămînal a crescut de la 6 la 9 : șase pentru lucru specific, tehnico-tactic și trei în care urmărim dezvoltarea capacității de efort prin mijloace nespecifice (de obicei, în aer liber). În același timp, a crescut și durata lecțiilor cu aproximativ 30 minute fiecare pentru a se putea asigura timpul necesar efectuării unui număr mai mare de repetări. Dar dacă am reușit ca boxerii noștri să aibă o mai bună rezistență, aceasta se datorește și participării mai active, conștiente, a sportivilor la antrenamente, ca și unei mici dar importante modificări aduse planului nostru de pregătire. Ca element în plus, am introdus meciurile „de casă“, săptămînale, uneori și de două ori pe săptămînă. De asemenea, participăm la mult mai multe meciuri de verificare decît am făcut-o în anii precedenți. Că așa este bine, ne-a dovedit-o comportarea pugiliștilor noștri în campionatele de anul trecut. În acest ultim ciclu de antrenament, boxerii noștri au participat la toate competițiile interne și internaționale la care au fost invitați. Am înțeles cu toții că forma sportivă superioară nu se poate atinge fără o muncă susținută.

Mihai TRANCĂ

La Școala sportivă de atletism din București

O ÎNTREBARE ȘI DOUĂ RĂSPUNSURI...

Cu 23 de profesori-antrenori care se ocupă de pregătirea celor aproape 1 000 de elevi-sportivi, Școala sportivă de atletism este cea mai mare unitate atletică din țară — nu numai la nivelul juniorilor ! —, principalul rezervor de talente al atletismului nostru. Anul acesta, pe care rezultatele de ansamblu nu îl arată totuși drept unul de vîrf, la sfîrșitul sezonului au părăsit școala, odată cu încheierea junioratului, cîteva autentice speranțe : **Niculina Ilie, Mihaela Stoica, Gheorghe Dumitrescu, Virgil Costache, Paul Ionescu,** nume remarcate în concursurile de juniori interne și internaționale. Performanțele lor, rod al înzestrării naturale și al eforturilor în pregătire, constituie o mîndrie pentru profesorii care le-au îndrumat în acești ani fiecare pas : **Georgeta Mușat, Dan Vlădescu, Gheorghe Stănescu, Constantin Pascal, Alexandru Ardeleanu, Armand Popa.**

Recolta din această toamnă este onorantă, dar pentru a aprecia activitatea întregii școli **trebuie să raportăm rezultatele la numărul de 23 de profesori cu care este încadrată.** Bilanțul se subțiază și nu numai din vina celor citați mai sus, ale căror merite rămîn. De fapt, privind tabelele care sintetizează activitatea școlii de la înființare, unde este trecută contribuția fiecărui profesor — de-a lungul anilor — la succesele obținute, constatăm că mai întotdeauna în fruntea listelor medaliilor și punctelor cucerite în diferite competiții cu caracter republican se găsesc aceleași nume, pe care le-ați citit la începutul acestui articol. Este nucleul valoros al școlii, sînt profesorii pentru care **meseria înseamnă în primul rînd pasiune,** care colindă permanent numeroase școli în căutarea talentelor, care nu-și măsoară munca în ore sau minute ci în creșterile de performanță ale elevilor lor. Să scădem aceste nume din totalul de 23, să scădem nu 6—7 ci 10—12 (mai sînt o serie de profesori ale căror rezultate nu au încă spectaculosul celor amintiți, dar care, așa cum ne spunea directoarea școlii **Maria Zamfirescu,** muncesc la fel de mult ; poate încă nu la fel de bine, dar aceasta este, vrem să credem, o problemă de experiență). Scădem deci jumătate din efectiv și ne punem întrebarea : **ce face, ce a făcut cealaltă jumătate ? Ce au dat școlii, dar atletismului românesc în ultimii 6—7 ani Elisabeta Angelescu, Paul Ioan și chiar Lixandru Pandele** (ce mult a trecut de la Mihaela Peneș...) ? **Aceeași întrebare, și pentru Rodica Popescu, Alexandra Niculescu și Sanda Angelescu venite mai recent în școală.** Aceeași întrebare, același răspuns — **NIMIC !** Au existat greutăți (începînd cu baza materială insuficientă, mai ales iarna și cu lipsa unei asistențe medicale sistematice) dar ele au stat și în fața colegilor evidențiați. Explicația deosebirilor radicale de rezultate o găsim în felul în care fiecare a știut să răspundă, acordîndu-se la diapazonul conștiinței profesionale, la întrebarea din titlul paginii...

Vladimir MORARU

DE CE A SCĂZUT RANDAMENTUL UNOR FORMAȚII UNIVERSITARE ?

Secțiile de performanță ale cluburilor universitare au produs mereu elemente de valoare pentru loturile reprezentative și olimpice ale țării, numărîndu-se — în același timp — printre fruntașele diferitelor campionate. În ultima vreme, însă, se face tot mai simțit un regres al echipelor studențești în cîteva discipline.

Vom începe cu **handbalul,** unde formațiile universitare domină numeric echipele din celelalte departamente. Astfel, numai în Divizia A activează 10 echipe (5 masculine și 5 feminine), reprezentînd aproape jumătate din totalul celor 24 de divizionare. În vreme ce la feminin formațiile studențești domină autoritar de mai mulți ani campionatul — **„U“ Timișoara, I.E.F.S.** și **„U“ București** se află în frunte și la această oră —, la masculin descoperim team-urile universitare în coada clasamentului : **C.S.U. Galați** — locul 10, **„U“ București** — locul 11, **„U“ Cluj-Napoca** — locul 12 ! Și, parcă pentru ca „gruparea“ să fie completă, locurile 8 și 9 sînt ocupate de... **Știința Bacău** și **Politehnica Timișoara,** e drept aceasta din urmă avînd două jocuri mai puțin !

Ce poate justifica regresul marcat de „universitare“, care continuă să dispună de jucători tineri și talentați ?

Un alt sport olimpic în care aportul secțiilor studențești se află în vizibilă scădere este **judo-ul. Universitatea București,** scăpată anul trecut ca prin urechile acului de la retrogradare, nu dovedește că a făcut ceva pentru redresarea situației, aflîndu-se tot în coada plutonului deși, după cum ne spunea secretarul clubului, antrenorul muncește mult (?!), iar echipa arată... bine ! **Politehnica București** și **I.E.F.S.,** alte două secții cu tradiții și cu antrenori recunoscuți pentru capacitatea lor, înregistrează, de asemenea, rezultate slabe pe scena primei divizii. Motivele principale — munca insuficientă și lipsa elementelor de valoare, a căror absență se încearcă a fi compensată prin folosirea unor judoka trecuți de anii studenției și care, în unele cazuri, locuiesc în alte orașe, pregătindu-se mai mult... pe cont propriu !

Canotajul universitar a marcat anul acesta un frumos reviriment prin secția feminină a C.N.U. dar, la polul opus, Politehnica Timișoara întîrzie să-și facă simțită prezența la nivelul înaltei performanțe.

La **yachting,** reprezentanții C.N.U, dominau pînă nu de mult întrecerile interne. La ultimele campionate republicane ei au fost, însă, depășiți de Știința Constanța și Electrica București, nereușind să mai cucerească nici un titlu la seniori. Principalele cauze : automulțumirea și insuficientul sprijin — moral și material — din partea clubului.

În fine, am nota în încheiere că rezultatele de valoare scăzută obținute de secțiile amintite se datorează nu numai muncii insuficiente, ci și faptului că numărul sportivilor studenți a scăzut foarte mult în echipele... studențești. Aceasta este, însă, o problemă care necesită o discuție amănunțită, avînd ca punct de plecare faptul că bugetele cluburilor universitare sînt destinate SPORTIVILOR STUDENȚI, stimulării activității acestora, nu menținerii la infinit a elementelor cu vîrstă ridicată, trecute mult de anii studenției și care, în majoritatea cazurilor, se găsesc la apusul carierei sportive...

Horia ALEXANDRESCU

ANTITEZE...

● Textila Buhuși, *secție olimpică nominalizată la* handbal feminin, *traversează o perioadă deosebit de dificilă. Echipa se găsește pe ultimul loc în Divizia A, avînd foarte puține șanse de supraviețuire. Așteptăm din partea conducerii asociației și a C.J.E.F.S. Bacău un răspuns cu măsurile care s-au luat pentru redresarea situației* ● Petrolul Ploiești *obține rezultate din ce în ce mai bune și prin secția sa de* ciclism, *în cadrul căreia antrenorii* Sima Zosim și Constantin Ciocan *desfășoară o activitate susținută* ● *Secția de* baschet *masculin* I.C.E.D., *cu echipă în Divizia A, nu se preocupă de problema creșterii unor jucători în pepiniera proprie. Aceasta, în pofida faptului că dispune de cîțiva profesori de educație fizică în cadrul echipei, precum și de o sală excelentă* ● *La* ASA Marina Mangalia *se fac tot mai simțite eforturile depuse pentru întărirea secției de* canotaj *masculin. În sezonul '76, schifiștii marinari s-au numărat printre fruntașii întrecerilor republicane, încheind anul cu un frumos titlu, cîștigat la „fond“* ● La A. S. Constructorul Vrancea *bilanțul pe anul în curs nu mai poate cuprinde titlul republican cucerit de tînărul judoka* Constantin Șenchiu. *Aceasta pentru că antrenorul său,* Nicolae Rusu, *a preferat să-și . . .transfere elevul la C.S.M. Borzești, din lipsă de condiții !* ● *Evoluția echipei de* polo, Crișul Oradea *a fost foarte bună în ultimul timp. Este meritul pasionatului antrenor* Nicolae Rujinski, *care a promovat cu curaj mulți tineri în lotul de bază* ● *Secția de* haltere *de la* Minerul Lupeni *(antrenori — Gh. Dumitru și Șt. Pintilie) se zbate în anonimat. Pe cînd afirmarea și... consacrarea ?* ● *La* C. S. Baia Mare, gimnastica *obține de la an la an rezultate tot mai bune. Elevele antrenorilor* Elena Marinescu și Norbert Kuhn *sînt apreciate nu numai în țară, ci și peste hotare, dovadă fiind recentul turneu al băimărencelor la Londra !*